

dłużnikowi prawo do lokalu socjalnego lub zamiennego, w sytuacji gdy dłużnikowi nie przysługuje tytuł prawny do innego lokalu lub pomieszczenia, w którym może zamieszkać, będą wykonywane do tymczasowych pomieszczeń. Przyjmując takie rozwiązanie trzeba jednak liczyć się z tym, że oczekiwanie na wskazanie przez gminę tymczasowego pomieszczenia w każdej sprawie egzekucyjnej może powodować wydłużenie czasu trwania postępowań w tej kategorii spraw. Może być również uznane za przejaw naruszenia konstytucyjnego prawa do sądu (skuteczna egzekucja) i prawa do ochrony własności, na co wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 4 listopada 2010 r., K 19/06. Zauważyć także należy, że rekomendacje nie przewidują rozwiązania regulującego wykonanie eksmisji z zajmowanego przez dłużnika tymczasowego pomieszczenia, która może mieć miejsce chociażby w sytuacji odmowy udziału dłużnika zajmującego tego rodzaju pomieszczenie w programie naprawczym.

Odnosząc się z kolei do propozycji dotyczących zapobiegania bezdomności osób opuszczających jednostki penitencjarne, zauważyć należy, że problem ten związany jest z dwiema grupami tej kategorii osób, tj. warunkowo zwolnionymi z odbycia reszty kary pozbawienia wolności oraz z osobami opuszczającymi jednostki penitencjarne po zakończeniu kary. Biorąc pod uwagę cel i merytoryczny charakter zaproponowanych w Strategii rozwiązań, propozycje zawarte w rekomendacjach należy ocenić pozytywnie. Jednakże należy zauważyć, że wskazane w rekomendacji dotyczącej pracy socjalnej z osobami odbywającymi karę pozbawienia wolności rozwiązania nie będą możliwe do przeprowadzenia na podstawie jedynie wskazanego w rekomendacji porozumienia z dnia 13 czerwca 2000 r. zawartego w Warszawie pomiędzy Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej a Centralnym Zarządem Służby Więziennej w *sprawie zasad współpracy w zakresie organizacji pomocy na rzecz osób zwalnianych z zakładów karnych i aresztów śledczych oraz rodzin osób pozbawionych wolności*. Przedmiotowe porozumienie wydaje się nie przystawać do rozbudowanego modelu zawartego w Strategii.

Mając na względzie powyższe, a także z uwagi na doniosłość społeczną problemu bezdomności, należałoby rozważyć rozszerzenie przedmiotowego porozumienia lub zawarcie nowego, które obejmie wszystkie służby nadzorowane przez Ministra Sprawiedliwości, a także podmioty uczestniczące w społecznej readaptacji skazanych opuszczających jednostki penitencjarne oraz w świadczeniu